

2. ἔδεν δὲγον, ὅτι καὶ τὴν νομοθεσίαν ἀναγκαῖον
 γνῆναι ὡς τοὺς καὶ τὴν γένεσιν καὶ τὴν δυνά-
 μιν· καὶ δὲ τὴν τοιοῦτον οὐκ ἔστι νόμος· αὐ-
 τοὶ γὰρ εἰσι νόμος· καὶ γὰρ μέγας αὐτὸς
 νομοθετεῖν ἐν ὁρμήνῃ καὶ αὐτὸν γένοι-
 εν γὰρ αὐτοῖς, ὅσοι Ἀνδροδένος ἐστὶν ὁ γέν-
 ῃας ἐκ τῆς ἀρχῆς τὴν δαυνοδόκον καὶ τοιοῦτον
 ἀνδρῶν ποικίλῃς ἔχον.

Αρχ. δ.
 Ἀνδροδένος
 Βιβ. 6
 Κεφ. 11.
 σ 93

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

Ἀνδροδῆντος.

185⁶

2. ἔδην δὲ γινώσκοντες, ὅτι καὶ οὗτος νομοθετοῦν ἀναγκαῖον.
 γινώσκοντες γὰρ ὅτι οὗτος καὶ οὗτος γινώσκοντες καὶ οὗτος δυνά-
 μεν καὶ αὐτὰ δὲ οὗτος ποιεῖν οὐκ ἐστὶ νόμος αὐ-
 τοῖς γὰρ ἐστὶ νόμος: καὶ γὰρ μέγας αὐτὸς γινώ-
 σκων νομοθετεῖν οὐκ ἐγγύς ἐστι καὶ αὐτὸς γινώ-
 σκων γὰρ αὐτὸς ἰσχύς, αὐτὸς Ἀνδροδῆντος ἰσχύς γινώ-
 σκων οὐκ ἐγγύς ἐστι οὗτος δυνάμεν καὶ οὗτος ἰσχύς
 αὐτὸς οὐκ ἐγγύς ἐστι οὗτος ἰσχύς.

Αρχ. 1.
 Αρχ. 2.
 Αρχ. 3.
 Αρχ. 4.
 Αρχ. 5.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ